

နှစ် ၃၀၀

ချစ်သူ

ဆက်မင်းဆောင် (ရုပ်)

(အခန်း-၁)

"အိုအို ... ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ တိုးလှ ချည်လား ... "

"တိုးချင်လို့ တိုးနေတာ မဟုတ်ဘူး ဗျ ... နောက်ကလူတွေ
အတင်း တိုးနေတာ မမြင်ဘူးလား ... အဲ့လောက် နုရွှေရင်လဲ ဘတ်စ်
ကား စီးမနေနဲ့ ... Taxi သွားစီး"

ပြောင်းလဲခြင်း များ ထဲက တစ်ခုဖြစ်သော YBS ဘတ်စ်ကား
စနစ်ကြောင့် ယာဉ်ကြောများ အတန်အသင့် ရှင်းသွား သော်လည်း ယာ
ဉ်ပေါ်တွင် တော့ ကျပ်တည်းမှုက ပိုမိုလာသည်။ ။

"ယောက်ျားကြီး တန်မဲ့ စွာလိုက်တာ ... ဘယ်လို လူစားလဲ မသိဘူး .
.. "

"ဟာ ... ဘလိုင်းကြီး ပါလား ... မင်း အရင် စပြောတာလေ ... "

"ရှင်အရင် ကျွန်မကို လာတိုးတာလေ ... "

"မင်းကို ငါ ပြောပြီးပြီ ... ငါ တိုးတာ မဟုတ်ဘူး နောက်ကတိုး နေ
တာလို့ "

သုသတ္တိ အဖို့ ဒီကနေ့က ပြဿဒါး ဖြစ်လို့ နေသည်။ ။ အိမ်က ထွက်
လာကတည်းက ဖိနပ် ပြတ်သွားသဖြင့် ဖိနပ်ဆိုင် ပြေးရသည်။ ။ Bus Sto
p ရောက်တော့လည်း ပွဲဈေးတန်းထဲ တိုးရသလို အလှအယက် တိုးဝင်ရ

သည် ။ ယခု ကားပေါ် တက်လာတော့လည်း ဘယ်ကမှန်း မသိတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ ငေါက်ငမ်းခြင်းကို ခံရပြန်သည် ။

"သောက်ရေး မပါဘူးကွာ ... "

"ဘာရှင့် ... "

"ဟမ် ... ဆောရီး ဆောရီး ... ခင်ဗျားကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ... ကျွန်တော့် ဘာသာ ကျွန်တော် ပြောတာ ... "

"ရှင်တို့ ယောက်ျားတွေ ဒီအတိုင်းကြီးပဲ ... စကားကို ရှေ့မလွတ် နောက်မလွတ် အရမ်း ပြောတယ် ... "

ကားပေါ်က ချက်ချင်း ဆင်းပြီး သွားချင်စိတ်တောင် ပေါက်သွား မိသည် ။ ဒီမိန်းကလေး စွာချက်က နိုင်း ကျော်သည် ... ။ အလုပ် နောက် ကျနေ၍ သာ သည်းခံ စီးနေရသည် ။

"ဟိုညီလေး ... ကားခ ထည့်မသွား သေးဘူးနော် ... "

ဟိုက် ... ။ အခုမှ ဝှက်ကျရလေပြီ။ အိမ်ကနေ လောလော လောလောနှင့် ထွက်လာခဲ့သဖြင့် ပိုက်ဆံအိတ်က ကျန်ခဲ့သည် ။ အပို ပါလာသည့် ပိုက်ဆံကလည်း ဖိနပ်ဝယ်တုန်းက အကုန်ကုန်သွားပြီ။

"ဟို ... ဟို ပိုက်ဆံအိတ် ကျန်ခဲ့လို့ အကြွေး မှတ်ထားလို့ မရဘူးလား ... နောက်နေ့ ပေးမယ်လေနော် ... "

"ဟာ ဒီလိုလုပ်လို့ ရမလား နောက်နေ့ပေးရင် နောက်နေ့မှ စီး ... ပိုက်ဆံမပါရင် ရှေ့မှတ်တိုင်မှာ ဆင်းတော့ ... "

သုသတ္တိ နှင့် ကားဒရိုင်ဘာတို့ ပြောနေသည် ကို ထို မိန်းကလေးလဲ ကြားနေရသည် ။

"အဲ့လိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ အစ်ကိုရယ် ... ကျွန်တော် တကယ် ပိုက်ဆံ အိတ် မေ့ကျန်ခဲ့လို့ ပါ ... လုပ်ပါဗျာ ... "

"အစ်ကိုတွေ ဘာတွေ လာလုပ်မနေနဲ့ ... ရှေ့မှာ ဆင်းတော့ ... "

ဒီလောက် တောင်းပန်နေသည့် ကြားက ဒရိုင်ဘာက လာချေနေသည်။ ။ အင်းပေါ့လေ ... လုပ်ကြပေါ့ ... ဒင်းတို့ က ဒရိုင်ဘာတွေပဲ။ ကိုယ် ကလည်း ပိုက်ဆံမှ ပါမလာတာ ... ရှေ့မှတ်တိုင်မှာ ဆင်းရုံက လွဲပြီး ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ ... ။

"ခစ်ခစ် ... "

"ဘာရယ်တာလဲဗျ ... လှောင်တာလား ... ဒီမှာ ဒူးရင်းသီးတွေ သီး နေတာနော်"

"သီးနေရင်လည်း ခူးပြီး ရောင်းစား လိုက်ပေါ့ရှင် ... အနည်းဆုံး တော့ ဘတ်စ်ကားခလေး ရတာပေါ့ ... ခစ်ခစ် ... "

သွားပြီ ... သွားပြီ။ ဒီမိန်းကလေး နိုင်ကွက် ရသွားပြီ။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်နှင့် စကားနိုင် လုနေပြန်လျှင်လည်း လူကြား၍ မကောင်း။ ကြည့်ဖူးနေကြ မြန်မာကားတွေထဲကလို သူများ စိုက်ပေးမလားလို့ ထင်နေတာ ... ခုတော့ မစိုက်ပေးတဲ့ အပြင် အလှောင်ပါ ခံလိုက်ရသည်။ ။ သုသတ္တိ တစ်ယောက် ပြဿဒါးကို စကွဲရားရ တင်ထားသည့် နေ့ပင်ဖြစ်သည်။ ။

ထိုနေ့က သုသတ္တိ အလုပ် နောက်ကျ၍ ဖိုင်း ကောက်ခံရသည်။ ။ အလုပ် ရောက်သွားတာတောင် YBS စတင် ပြောင်းလဲမှုနှင့် အံဝင်ခွင်ကျ မဖြစ်သော ခရီးသည် များ အတွက် စီစဉ် ပေးထားသည့် အခမဲ့ကား က ယ်သောကြောင့် ... ။ နို့ မဟုတ်လျှင် အလုပ် တစ်ရက်ပျက်ပြီး မစို့မပို့ ရ

ကံမှန်ကြေးလေးက ကိုယ့်ကို တာတာ ဖလိုင်းကစ်တွေ လုပ်သွား ပေဦး
မည် ... ။

* * *

ရန်ကုန်မြို့၏ နေ့လယ်ခင်းက ဆာဟာရ ကန္တာရတမျှ ပူပြင်းလှသ
ည် ။ ထိုမျှ ပူပြင်းလှသော နေပူပူ အောက်တွင် တဝမ်းတခါး အတွက်
ပျားပန်းခတ်မျှ လှုပ်ရှား သွားလာ နေကြသော လူများကို ဆိုင်အတွင်းမှ
သူ ငေးကြည့် နေမိသည် ။

"သုသတ္တိ ... "

"ဗျာ အစ်မ ... "

"customer အလာကျဲတဲ့ အချိန် ပစ္စည်းမော်ဒယ်နဲ့ ဈေးနှုန်းတွေ ကျ
က်နေလေ ... ဘာ ရပ်ကြည့် နေတာလဲ ... "

"ဟုတ်ကဲ့အစ်မ ... "

သုသတ္တိက ဆူးလေ အနီးရှိ မိုဘိုင်းဖုန်း အပိုပစ္စည်း ရောင်းချသည့်
လက်ကားဆိုင်တွင် sale & marketing တစ်ယောက် ဖြစ်သည် ။ ဖုန်းတ
စ်လုံး၏ အစိတ်အပိုင်း အမျိုးမျိုးကို ဈေးနှုန်းနှင့် တကွ အလွတ် ကျက်ရ
သည် ။ သို့မှ သာ ဝယ်သူ မေးမြန်းသည့် အခါ ဒိုးခနဲ ဒေါက်ခနဲ ဖြေနိုင်
လိမ့်မည်။

ဖုန်းမော်ဒယ် တစ်ခုချင်းစီ အလိုက် ကျက်ရသဖြင့် လွယ်လှသည့် အ
လုပ်တော့ မဟုတ်။ သူများ တကာတွေ ဖုန်း Brand တစ်ခု၏ မော်ဒယ်
အသစ်တစ်မျိုး ထွက်လာလျှင် ပျော်ရွှင်ကြပေမဲ့ ထိုသူတို့ နှင့် ဆန့်ကျင်
ဘက် ဆန်လွန်းစွာ သေလောက်အောင် စိတ်ညစ် နေကြသူများကတော့

သုသတ္တိတို့လို့ ဖုန်း အပိုပစ္စည်း အရောင်း ဝန်ထမ်းများ ပင် ...။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ဖုန်းမော်ဒယ် တစ်မျိုးအသစ် ထပ်ထွက်လျှင် ထို ဖုန်းအတွက် Touch, LCD မှ အစ ic လေးတွေ အထိ ထပ်တိုး၍ ကျက်မှတ် ရသောကြောင့် ဖြစ်သည် ...။

"သုသတ္တိရေ ... ဒီကို ခဏလောက် လာပါဦး ... "

"ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်မ"

ဆိုင်မန်နေဂျာ လှမ်းခေါ်သဖြင့် ဈေးနှုန်းနှင့် မော်ဒယ်အမျိုးအစားများ ကျက်မှတ်နေရာမှ ထသွားလိုက်သည်။ ။

"Delivery သမားတွေ ပြန်မရောက်သေးလို့ ဒီ LCD နှစ်ချပ် (××××) mobile ကို သွားပို့ ပေးပါလား ... ဆိုင်က ဖုန်းဆက်နေတာ ကြာပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့အစ်မ ... "

ပလတ်စတစ်ထုပ် ထဲသို့ ကြည့်လိုက်တော့ S6 edge LCD ၂ချပ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။ (S6 edge LCDသည် Touch နှင့် တွဲလျက် ဖြစ်သည်။ ။ (ဤကား စကားချပ်)

"မသွားခင် တစ်ခါတည်း စစ်သွားနော် ... errorတက်လာရင် customer ဘက်ကလား ငါတို့ ဆီကလား သိရအောင်လို့ "

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်မရယ် ... ကျွန်တော် Delivery မပို့ဖူးပေမယ့် သူတို့ တွေ လုပ်တာ ကြည့်ပြီး အကုန် သိနေပါပြီဗျ ... ဟဲဟဲ ... "

"အေး သိရင်လည်း ပြီးရော ... ပြီးမှ တလွဲတွေ လုပ်မလာနဲ့ "

"ဟုတ်အစ်မ ... ကျွန်တော် စစ်ပြီးပြီအားလုံး အိုကေတယ် ... သွားလိုက်တော့မယ် အစ်မ ... "

"အေးအေး ... ရော့ ဒီမှာ ကားခ ယူသွားဦး ... "

"ဟုတ် ... "

မန်နေဂျာ ပေးသော ကားခကို ဘောင်းဘီ အိတ်ကပ်ထဲ ထည့်လိုက်ပြီး လမ်းထိပ်ရှိ မှတ်တိုင်သို့ ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက်လာ လိုက်သည်။ ။

"ဟူး အခုမှ ပဲ အညောင်းအညာ ပြောတော့တယ် ... ဆိုင်ထဲမှာ တစ်ချိန်လုံး မတ်တတ် ရပ်နေရတာ ညောင်းကိုက် နေတာပဲ ... "

တောင့်တင်းနေသော အကြောများကို ဖြေလျော့လိုက်ပြီး လေကို တဝကြီး ရှူသွင်းလိုက်သည်။ ။ မနက်ခင်း လေလောက် မလတ်ဆတ်ပေမဲ့ စိတ်ထဲတော့ ကြည်သွားသည်။ ။

မှတ်တိုင်မှာ ကားစောင့်နေရင်း စီးကရက် ၂၀၀ဖိုး ဝယ်သောက် နေလိုက်တာ လေးလိပ် စလုံးသာ ကုန်သွားသည်။ ။ ကားက ရောက်မလာသေး ... ။ အရင်က နောက်ကျလျှင် ကားပိတ် နေသောကြောင့် ဟု ဆင်ခြေပေးလေ့ရှိပြီး ယခုတော့ မှတ်တိုင်မှာ ကားစောင့် နေရလို့ ကြာနေတာ ဆိုပြီး ဆင်ခြေအသစ် ပေးလို့ ရချေပြီ။ ။ ဟင်း ဟင်း ဟင်း ... ။

ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ် ကျေနပ်နေတုန်းမှာ ပင် ပေါ်တော်မူ ဘတ်စ်က ဆိုက်ဆိုက် မြိုက်မြိုက်ကြီး တိုင်းခန်း လှည့်လည် လာလေသဖြင့် အတွေးလေးများ လက်စသတ်ပြီး ကားပေါ် တက်လိုက်သည်။ ။ ဒီတခေါက်က ခါတိုင်းထက် ပိုသတိထားပြီး တက်ရသည်။ ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော အထုပ်ထဲမှ LCDများ ကွဲလျှင် ၅လစာလောက် ကတော့ တစ်ခါတည်း အသာလေး ပြုတ်သွားနိုင် ချေတမဲ့ .

ငါးပိသိပ် ငါးချဉ်သိပ် တင်ထားသော ကားထဲတွင် LCDနှစ်ချပ် ထိခိုက်မှု မရှိစေရန် အာရုံစိုက် နေရသည်။ ကံကောင်းချင်တော့ သူရပ်နေသည့် ရှေ့ထိုင်ခုံမှ အဒေါ်ကြီး တစ်ယောက်က ထသွားသည်။ ဘေးက အဘွားအို တစ်ဦးအား ထိုင်ရန် နေရာ ပေးသော်လည်း သူလည်း ဆင်းမှာဆိုသဖြင့် ဝင်ထိုင်ရန် ပြင်လိုက်စဉ် ခဏ ... နောက်မှ တစ်စုံတစ်ဦး၏ တိုးဝှေ့နေရာလု ထိုင်ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေသည်။

"ဟာ ဟေ့ ဟေ့ ... ဖြည်းဖြည်း လုပ်ပါဟ ... ပစ္စည်းတွေ ကွဲကုန်မယ်"

အချိန်မီ လှမ်းအော် လိုက်သော်လည်း ဖော့ပတ်ထားသော ပလတ်စတစ် အိတ်ထဲမှ ဂျာနယ်ခနဲ မြည်သံ ကြားလိုက် ရလေသည်။ သွားပြီ ...။

ဂရုစိုက်နေသည့် ကြားထဲက ဖြစ်သွားသဖြင့် ဒေါသက ထောင်းခနဲ ထွက်သွားပြီ ...

"ဟေ့ ... ဒီမှာ ဟင်"

"အော် ... ရှင်ကိုး ... "

"အော် ... မင်းကိုး ... "

နေရာလု ထိုင်သူက အခြားမဟုတ် ဟိုတနေ့က သုသတ္တိနှင့် ကားပေါ်တွင် စကားများ သော မိန်းကလေး ဖြစ်နေသည်။

"ဘာလဲ ... ရှင်က ဘာပြောချင်လို့ လဲ ... မိန်းကလေးကို ဦးစား ပေး

ရမယ်ဆိုတာ ရှင် နားမလည်ဘူးလား ... "

"ဟာ ... ငါ နားလည်တယ် ... မင်းက နောက်ကနေ အတင်း တိုးလာတာလေ ... ငါက အရှေ့မှာ မင်းကို မမြင်ရဘူးဟ ... "

"ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်လေ ... ဟိုတစ်ခေါက်က ရှင်ကျွန်မကို အနောက်ကနေ ဝင်တိုးထားတာ မှတ်မိမှာ ပေါ့ ... အခု ကျေသွားပြီလို့ ပဲ မှတ်လိုက်တော့ ... "

"ဟ ... အဲ့လို လုပ်လို့ ရမလားဟ ... ငါ့ အိတ်ထဲက ပစ္စည်းတွေက ကွဲကုန်ပြီလား မသိဘူး ... အဲဒါ မင်းလုပ်တာ ... တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင် မင်းလျော်ရမယ် ... "

ထို မိန်းကလေးက သုသတ္တိ ပြောနေသည့် စကားများကို မကြားချင်ဟန်ဆောင်၍ မျက်နှာအား တစ်ဖက်သို့ လွှဲနေလေသည် ။ သုသတ္တလည်း ပလတ်စတစ် အိတ်ထဲမှ ပတ်ထားသော ဖော့များကို တစ်ပတ်ချင်းစီ ဖြေကြည့်လိုက်တော့ ... ထင်ထားသည့် အတိုင်း LCD နှစ်ချပ်စလုံးမှာ အက်၍ သွားခဲ့လေပြီ ... ။

"တောက် ... ကွဲသွားပြီ ... "

ထွက်နေသော ဒေါသတို့ က ဝမ်းနည်း စိုးရိမ်မှု အဖြစ် ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွားသည် ။ S6edge LCDတချပ် ဘယ်လောက် တန်သည်ကို သူသိသည် ။ မသိသည် က ထိုမိန်းကလေး ... ။ သူနှင့် မဆိုင်သလို ဥပေက္ခာပြုကာ ဆက်လက်၍ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေဆဲပင် ... ။ လုပ်ရက်လိုက်တာဟာ ... ။

ပို့ရမည့် ပစ္စည်း ပျက်စီးသွားပြီ ဖြစ်သဖြင့် သူရှေ့ဆက် မသွားချင်တော့ ။ နီးစပ်ရာ မှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပြီး ဆိုင်သို့ ပြန်ရန်သာ ရှိတော့သ

ည် ။ ဆိုင်ရောက်လျှင် နှစ်ပြားမတန်အောင် အပြောအဆို ခံရပေဦးမည်။

"မှတ်တိုင်ပါတယ် ... "

ထိုသို့ အော်ကာ အပေါက်ဝ နားဘက်ဆီသို့ စိတ်ပျက် အားငယ်စွာ ထွက်သွားသော သုသတ္တိ၏ ကျောပြင်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း အဆိုပါ မိန်းကလေးမှာ နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံမျှ တစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည် ။ ထို့နောက် သူမ၏ လက်ချောင်းလေးများက ဖုန်းစကရင် ပေါ်တွင် ပြေးလွှား နေလေတော့သည် ။
